

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Vareforsyning, udtalte jeg, at der ved Antagelsen af Medhjælp i Direktoratet udelukkende lægges Vægt paa de paagældende Personers saglige Kvalifikationer, og at Medlemsskab i Handels- og Kontormedhjælperforbundet eller andre faglige Sammenslutninger er ganske uden Betydning saavel med Hensyn til Ansættelse som Afskedigelse i Tilfælde af Personalereduktion. Jeg tilføjede, at det af Statsmyndighederne for nogle Aar tilbage udfærdigede Cirkulære til samtlige Statsinstitutioner om, at der ved Antagelse af Vikarer og lignende vil være at tage Hensyn til arbejdsløshedsforsikrede Handels- og Kontormedhjælpere, praktiseres af Direktoratet paa samme Maade som i de øvrige Statsinstitutioner under fuld Iagttagelse af Hensynet til de paagældendes saglige Kvalifikationer. I disse Betragtninger er Lederen af Direktoratet for Vareforsyningen, Direktør Lindgren, ganske enig.

Endelig har jeg et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, som udtalte, at der var Anledning til at øve Kritik over det foreliggende Lovforslag paa en Række Omraader, men sluttede sine Udtalelser herom med en Bemærkning om, at han vilde holde sig til to enkelte Spørgsmaal.

Det ærede Medlem talte først om Hudenævnet og dets Sammensætning. Jeg vil gerne gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at Formanden for Hudenævnet er en kendt Landbruger, Proprietær Tvedegaard, og at Hudenævnets Sammensætning i øvrigt er alsidig, saaledes som alle Nævns Sammensætning i vore Dage naturligvis maa være det. Den Ordning, der blev truffet med Hensyn til Huder og Skind og Maksimalpriser paa disse, sluttede alle interesserede Parter sig til. Ordningen blev til under Forhandling med mig personlig, og jeg kan sige vedrørende Maksimalpriserne, at de dengang blev fastlagt over den virkelige Dagspris. Ordningen er blevet accepteret af Landbrugets Organisationer. Af § 1 i Bekendtgørelsen af 17. Januar 1941 om Handel med Huder og Skind fremgaar det, at Hudenævnet med Proprietær Tvedegaard som Formand har vedtaget en Ordning, der gav en Række Grossister og Produkthandlere Autorisation som Produkthandlere eller som Grossister. Vi var naturligvis klar over, at man ikke straks naaede til det allermest retfærdige Resultat, og at andre Produkthandlere eller Grossister kunde melde sig senere og ønske Autorisation. Derfor staar der i Bekendtgørelsens § 2, Stk. 2, følgende: „Ministeren for Handel,

Industri og Søfart kan efter Forhandling med Hudenævnet autorisere andre Produkthandlere og Grossister til at modtage og forhandle Huder og Skind“.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget spurgte nu, om jeg vilde give Tilsagn om, at Landbrugets Andelsorganisation, Hudesalgsforeningen, faar Autorisation som saavel Produkthandler som Grossist. Et saadant bindende Tilsagn kan jeg ikke give paa staaende Fod; dette henhører, hvad der ogsaa fremgaar af Bekendtgørelsen, i første Række under Hudenævnet, og den Praksis er gennemført, at Hudenævnet indstiller til Handelsministeriet, hvem der skal autoriseres, og Handelsministeriet plejer naturligvis at følge denne Indstilling.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget rettede til mig, skal jeg sige, at det vedrører handelspolitiske og udenrigspolitiske Forhold, som jeg ikke her kan komme nærmere ind paa, men jeg vil gøre opmærksom paa, at de omtalte Forhandlinger føres af Udenrigsministeriet og ikke af Handelsministeriet.

Villemoes: Jeg takker den højtærede Handelsminister for Besvarelsen af mine Spørgsmaal.

Spørgsmaalet Valutagebyrerne er, erkender jeg aa bent, i Forhold til saa meget andet i disse Tider et overordentlig lille Spørgsmaal. Men den højtærede Minister gik lidt uden om mit Spørgsmaal, idet Ministeren sagde, at Forholdene var saa ændrede nu, at de Penge, som var gaaet ind i den højtærede Finansministers Kasse fra tidligere Aar, slet ikke vilde komme til at gøre sig gældende i Øjeblikket, eftersom der ikke var nær saa mange Importvarer at tage Gebyr af. Derom nærer jeg heller ingen Tvivl. Men der er det at sige til det — og det var det, den højtærede Minister gik uden om —, at disse nye Opgaver: Udstedelse af Rationeringskort, og alt hvad derindunder hører, efter min Mening ikke kan være Opgaver, der skal betales af Importvarerne. Hvis man tænker sig, at et Kontor under Handelsministeriet var oprettet uafhængigt af det Kontor, som har med Importvarerne at gøre, og dette Kontor havde mægtige Udgifter, var kun een Ting mulig: Handelsministeriets Driftsbudget vilde være steget, og saa havde den høje Rigsdag nok fundet paa at skaffe Dækning. Jeg mener, det er en irrationel Maade at indkassere Penge direkte fra Gebyrerne, men jeg indrømmer, at der er sket en stor Forbedring derved, som den højtærede